

Sygn. akt: I C 545/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2021 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2021 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. G. kwotę 1.962,22zł (tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt dwa złote dwadzieścia dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

a) 1.433,32zł (tysiąc czterysta trzydzieści trzy złote trzydzieści dwa grosze) od dnia 11 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty,

b) 528,90zł (pięćset dwadzieścia osiem złotych dziewięćdziesiąt groszy) od dnia 30 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. G. kwotę 24,76zł (dwadzieścia cztery złote siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 545/20 upr.

UZASADNIENIE

Powód M. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. M. G. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) SA w W. kwotę 3.043,02 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.825,32 zł.

od dnia 11 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty i od kwoty 1217,70 zł. od dnia 30 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania, a także o zasądzenie kosztów procesu.

Powód swoje roszczenie uzasadnił wskazując, że w dniu 30 stycznia 2020 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód S. (...) nr rej. (...). Sprawcą szkody został uznany posiadacz samochodu ubezpieczonego w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) TU. Poszkodowany dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu, której koszt wyniósł 10.216,54 zł. Na czas niemożności korzystania z uszkodzonego pojazdu poszkodowany wynajął pojazd zastępczy, którego koszt wyniósł 2.656,80 zł. W wyniku umowy cesji powód nabył wierzycelność przysługującą zbywcy wobec strony pozwanej w związku z przedmiotową szkodą. Pozwana została poinformowana o dokonanych cesjach wierzycelności i nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń w tym zakresie. Ubezpieczyciel co do zasady uznał swoją odpowiedzialność w przedmiotowej sprawie i przyznał odszkodowanie w wysokości 9.830,32 zł. na podstawie zweryfikowanej faktury. Pozwana zweryfikowała koszty naprawy o stawki roboczogodziny do stawek 100 zł. netto oraz koszty najmu pojazdu zastępczego do 18 dni najmu ze stawką dobową 79,95 zł. brutto. Podkreślono, że odpowiedzialność pozwanej jest bezsporna i nie jest kwestionowana przez strony, w związku z powyższym, spór sprowadza się do żądania zwrotu pełnej kwoty odszkodowania z tytułu naprawy oraz najmu pojazdu zastępczego.

Powód wskazał, że pozwana ostatecznie odmówiła dokonania zapłaty na jego rzecz. Powołano się również na orzecznictwo sądów powszechnych w których stwierdzono, że poszkodowany ma prawo dokonania wyboru warsztatu, któremu zleci naprawę samochodu, o ile koszty naprawy wyliczone przez ten warsztat będą konieczne i uzasadnione. Podkreślono, że sam poszkodowany ma prawo do dokonania wyboru podmiotu, od którego najmie pojazd zastępczy.

Wskazano, że podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela jest art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Poszkodowany dokonał naprawy oraz wynajęcia pojazdu zastępczego u wybranego przez siebie podmiotu, a stronie pozwanej zostały przedstawione faktury VAT określające wysokość rzeczywiście poniesionej szkody. Wysokość odszkodowania świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Zdaniem powoda zastosowanie mają przepisy art. 361 k.c., a reguły nakazują przyznanie pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zdaniem strony nie ma już wątpliwości, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzeczywistej. Podkreślono również, że utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową, a niemożność korzystania z pojazdu jest normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 k.c.

Powód podkreślał, że może domagać się zgodnie z ww. przepisem, od strony przeciwnej jako podmiotu odpowiedzialnego odszkodowania obejmującego koszty, jeżeli zostały poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego. Koszt wynajęcia samochodu niewątpliwie, jest zdaniem strony kosztem niezbędnym poniesionym w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę. Kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalane według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego podmiot trudniący się wynajmem samochodów na rynku. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług na rynku. Powód powołał się na stanowisko Sądu Najwyższego, według którego poszkodowany wybierając podmiot, od którego najmie samochód zastępczy nie ma obowiązku poszukiwać wynajmującego oferującego najniższe ceny.

W dniu 2 września 2020 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Człuchowie, w sprawie o sygn. akt sygn. I Nc 286/20 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany w sprzeciwie ww. nakaz zaskarżył w całości i wniósł o oddalenie powództwa, podkreślając bezpodstawność roszczenia. Przyznał okoliczności dotyczące zaistnienia zdarzenia oraz że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacono kwotę 8.391,22 zł tytułem kosztów naprawy ww. pojazdu, dokonując weryfikacji faktury VAT nr 530/2020 z dnia 27 marca 2020.

Pozwany zakwestionował roszczenie powoda w zakresie kosztów naprawy pojazdu ponad kwotę wypłaconą z tego tytułu w toku postępowania likwidacyjnego oraz zakwestionował okres i stawkę najmu ponad uznane 18 dni najmu oraz ponad stawkę w wysokości 79,95 zł brutto za dobę. W przekonaniu pozwanego dochodzone pozwem roszczenie nie znajduje przekonującego uzasadnienia w okolicznościach sprawy, dochodzoną pozwem kwotę uznać należy za wygórowaną i zawyżoną.

Według pozwanego należało zweryfikować wysokość stawki za rbg prac blacharskich lakierniczych z kwoty 140 zł netto za godzinę do kwoty 100 zł netto za godzinę. Jego zdaniem nie jest uzasadnione przyjęcie stawek za roboczogodzinę w wysokości 140,00 zł netto za prace blacharsko – mechaniczne oraz lakiernicze, które to stawki są zasadne dla warsztatów autoryzowanych ASO. W przypadku samochodów wyeksploatowanych i pozostających poza okresem gwarancyjnym (pojazd poszkodowanego w momencie szkody miał 13 lat), nie jest niezbędne wykonywanie naprawy w warsztatach autoryzowanych ASO, które stosują wyższe stawki za jedną roboczogodzinę. W związku z powyższym w jego opinii stawka ta winna wynieść 100,00 zł netto.

Podkreślono również, że przy określaniu odszkodowania istnieje konieczność badania aktualnych rynkowych realiów ekonomicznych. Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu. Za niezbędne koszty naprawy należy uznać koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego.

W sprzeciwie podkreślono, że ubezpieczyciel nie stoi na stanowisku, jakoby poszkodowany zobowiązany był do poszukiwania najtańszego warsztatu. Zobowiązany jest jednak w myśl art. 362 k.c. do minimalizowania w miarę możliwości skutków szkody, a także nie może on przyczyniać się do powiększenia jej rozmiarów.

Zdaniem pozwanego, w sprawie, której przedmiotem jest zwrot kosztów naprawy pojazdu, zakres następstw, które mogą być uznane za normalne, powinien wyznaczać wzorzec postępowania racjonalnego uczestnika obrotu, który naprawy dokonuje z własnych środków. W takim układzie rzeczy zainteresowany w przeważającej większości przypadków zorganizuje naprawę po korzystnej cenie. Fakt, że likwidacja szkody następuje z polisy OC nie może usprawiedliwiać mniej starannego postępowania, bo przestaje się mieścić w granicach normalnych następstw uszkodzenia pojazdu. Ponadto stosownie bowiem do art. 16 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, poszkodowany jest zobowiązany zapobiegać zwiększeniu się szkody. Podkreślano że, zasada lojalnej współpracy wierzyciela z dłużnikiem, wyrażona w art. 354 § k.c. obliuguje poszkodowanego do minimalizowania rozmiarów szkody, także w odniesieniu do kosztów wynajmu samochodu zastępczego".

Podkreślono, iż zgodnie z art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 363 § 2 k.c. oraz w zw. z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych naprawienie szkody powinno nastąpić przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Za sumę odpowiednią należy uznać sumę, która pozwala na pełne naprawienie szkody i przywrócenie stanu pojazdu sprzed szkody. Według ubezpieczyciela osoba odpowiedzialna za szkodę zobowiązana jest zwrócić poszkodowanemu niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu. Naprawa powinna zostać dokonana w sposób racjonalny tzn. z użyciem najmniejszych nakładów sił i kosztów. Powołano się również na orzecznictwo sądów powszechnych w celu poparcia swojego stanowiska.

Pozwany zakwestionował również kwotę 280 zł tytułem obsługi biurowej szkody, kwotę 70 zł tytułem mycia i sprzątnięcia pojazdu po naprawie oraz kwotę 42 zł. tytułem jazdy próbnej. Podkreślono, że umycie pojazdu to wewnętrzna sprawa serwisu, za którą nie może odpowiadać ubezpieczyciel. Ponadto brak jest adekwatnego związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy działaniem sprawcy, a pobrudzeniem pojazdu. Powód w żaden sposób nie wykazał, by pojazd był przed szkodą czysty, a w wyniku szkody został ubrudzony i to na tyle, żeby umycie go kosztowało aż 70 zł. Pozwany zakwestionował z ostrożności to roszczenie także co do wysokości i podkreślił, że powód

nie prowadzi myjni, tylko warsztat samochodowy, zatem dochodzenie 70 zł za mycie i sprzątanie, pozostaje ceną zawyżoną, albowiem koszt mycia samochodu w typowej myjni waha się od 20 do 50 zł brutto, w czym zawierać może się np. woskowanie czy pranie tapicerki. Sprzeciwił się także obciążaniu go także kosztami usługi „obsługi biurowej szkody”, zwłaszcza, że w tym przypadku nie zachodziła taka potrzeba. Powód nie uzasadnił, jakie dokładnie, specjalistyczne czynności wymagały reakcji podmiotu trzeciego, jakim jest powód, a nie mogły być realizowane przez samego poszkodowanego. Według pozwanego, postępowanie likwidacyjne nie wymagało ani żadnej specjalistycznej wiedzy ani ponadprzeciętnych działań powoda, z którymi nie poradziłaby sobie sam poszkodowany. Zakwestionowano również koszt jazdy próbnej w wysokości 42 zł. jako niepozostający w związku ze szkodą. Pozwany podniósł, iż warsztat jest podmiotem profesjonalnym, dlatego też po naprawie pojazdu nie powinno być konieczności dodatkowego sprawdzania, czy pojazd się porusza. Powyższy koszt winien zostać wliczony w koszty działalności gospodarczej powoda jako profesjonalnego podmiotu świadczącego usługi naprawcze.

Pozwany powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego podkreślił, iż koszty najmu obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu, jeżeli pojazd ten nadawał się do naprawy w wyniku zakupu części nowej i zamontowania jej do samochodu. Nie można zatem rozciągać takich kosztów na cały, faktyczny okres naprawy samochodu. Strona powodowa nie wskazała w szczególności jakichkolwiek czynników, które wydłużyły okres naprawy ponad czas standardowo konieczny w takich przypadkach. Zdaniem ubezpieczyciela powód w żaden sposób nie wykazał, aby konieczne było naprawianie pojazdu przez okres aż 27 dni. Według strony z kalkulacji naprawy sporządzonej w toku likwidacji szkody wynika, iż czas naprawy wyniósł 20 roboczogodzin, co przy 8-godzinnym dniu pracy warsztatu uzasadnia przyjęcie, iż rzeczywisty czas naprawy, nawet przy uwzględnieniu przerw w pracy jak również wszelkich czynności organizacyjnych związanych z wydaniem i odbiorem pojazdu oraz dni wolnych od pracy, nie powinien w żadnym razie przekroczyć 6 dni roboczych.

Podkreślono, iż pojazd został przyjęty do warsztatu dnia 29 lutego 2020 r. Dnia 7 lutego 2020 r., a zatem jeszcze przed przyjęciem pojazdu do warsztatu, została sporządzona kalkulacja naprawy, która została zaakceptowana przez pozwanego dnia 10 lutego 2020 r. Brak jest podstaw, aby uwzględniać w uzasadnionym okresie najmu czas oczekiwania na akceptację kolejnej uzupełniającej kalkulacji (w dniach od 3 marca 2020 r. do 8 marca 2020 r.), Niezwłocznie po zaakceptowaniu dnia 10 lutego 2020 r. pierwszej kalkulacji warsztat powinien wskazać w sposób wyczerpujący zakres naprawy i zamówić niezbędne części zamienne, a sama naprawa nie powinna trwać dłużej niż 6 dni. Tymczasem dnia 3 marca 2020 r. warsztat sporządził uzupełniającą kalkulację, którą pozwany zaakceptował dnia 8 marca 2020 r. Dopiero po tych czynnościach rozpoczęła się właściwa naprawa pojazdu, która pomimo 20 godzin potrzebnych do jej przeprowadzenia trwała aż do 26 marca 2020 r. (czyli 18 dni). Według pozwanego w niniejszej sprawie uzasadniony okres najmu obejmuje co najwyżej 18 dni. Jest to czas, w którym przy odpowiedniej organizacji pracy warsztatu, możliwe było dokonanie naprawy pojazdu poszkodowanego, do uzasadnionego okresu najmu nie powinno wliczać się czasu oczekiwania na zatwierdzenie uzupełniającej kalkulacji naprawy przez pozwanego czy też przyjęcie odpowiedzialności w sprawie. Wstrzymywanie się przez warsztat z naprawą do dnia otrzymania zaakceptowanej przez pozwanego kalkulacji stało w sprzeczności z obowiązującą zasadą minimalizacji szkody.

Pozwany zakwestionował również stawkę najmu pojazdu zastępczego. Podkreślono, że pojazd uszkodzony marki S. (...) należy do segmentu B, a pojazd najęty przez poszkodowanego marki V. (...) należy do segmentu C.

Zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami oraz utrwaloną linią orzecniczą poszkodowanemu z tytułu zdarzenia komunikacyjnego przysługuje pojazd zastępczy klasy nie wyższej aniżeli pojazd uszkodzony. Ubezpieczyciel jako dłużnik nie może ponosić odpowiedzialności za nierzetelne postępowanie wierzyciela (tj. poszkodowanego). Według pozwanego ekonomicznie uzasadnioną stawką czynszu za najem pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie powinna być kwota 75,95 zł brutto. Podkreślono, że po zgłoszeniu szkody przez K. P. (1) działającą w imieniu poszkodowanego, na podany przez nią adres e-mail (kamila310111@wp.p1) zastała przesłana informacja od pozwanego o możliwości najęcia pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym wraz z

informacją o stawkach najmu pojazdu zastępczego oraz o wysokości stawek, do których pozwany refunduje stawki najmu w przypadku najmu pojazdu zastępczego od podmiotu zewnętrznego. K. P. (1), która zgłaszała szkodę w

imieniu poszkodowanego była zobowiązana przekazać poszkodowanemu powyższe informacje. Dla ubezpieczyciela niezrozumiałym jest działanie poszkodowanego, który rezygnuje z pojazdu zastępczego oferowanego mu przez pozwanego, a następnie zawiera umowę najmu z powodem, tym samym powiększając powstałą szkodę i obowiązek odszkodowawczy pozwanego.

Z daleko idącej ostrożności procesowej pozwany wskazał, że stawki występujące na rynku lokalnym poszkodowanego są dużo niższe niż ta wynikająca z przedłożonej faktury VAT. Analizując te stawki pozwany ustalił (na stronie internetowej <https://master4car.pl/wyposzczalnia-samochodow-krakow/samochody/suzukiswift/>), że koszt najmu pojazdu identycznego klasy jak pojazd poszkodowanego wynosi 78 zł brutto za dobę. Na kolejnej stronie internetowej (<http://gorentalcars.pl/pl/artykuly/24/suzuki-swift-od-44-z1-brutto-za-dobe>) pojazd identyczny, jak pojazd poszkodowanego można nająć za 44 zł brutto za dzień. Obie te oferty są dużo niższe niż stawka zastosowana przez powoda.

Zdaniem pozwanego, szkoda w niniejszej sprawie została zlikwidowana przez pozwanego w sposób rzetelny i prawidłowy, w związku z czym powództwo powinno zostać oddalone w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 stycznia 2020 r. doszło do kolizji w której jej sprawca posiadał zawartą z pozwaną (...) SA w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Uszkodzeniu uległ S. (...) nr rej. (...), stanowiący własność K. i K. P. (1).

bezsporne

Po szkodzie zakres uszkodzeń pojazdu powstałych na skutek kolizji umożliwił poszkodowanemu korzystanie z ww. pojazdu do dnia naprawy i pojazd ten mógł być, poza dokonaniem oględzin eksploatowany przez poszkodowanego do dnia naprawy.

dowód: opinia biegłego M. Majewskiego k. 139-149,

Poszkodowani, w związku z uszkodzeniem pojazdu, dokonali jego naprawy w serwisie naprawczym u powoda. Samochód został przyjęty do serwisu naprawczego

w dniu 29 lutego 2019 r., w związku z czym na czas naprawy niezbędny był pojazd zastępczy. K. P. (2) w dniu zlecenia naprawy zawarł z powodem PHU (...) umowę najmu pojazdu zastępczego V. (...). Umowa została zawarta na okres od dnia 29 lutego 2019 r. do dnia 24 czerwca 2019 r. Strony umowy ustaliły, że stawka najmu, zgodnie z załączonym i zaakceptowanym cennikiem wynosi 190 zł. netto.

dowód: umowa najmu k. 14,

W dniu 10 kwietnia 2020 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr 530/2020, w której łączny koszt naprawy pojazdu opiewał na kwotę 8.306,13 zł. netto tj. 10.216,54 zł. brutto. W dniu 10 kwietnia 2020 r. powód wystawił również na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr 531/2020, w której ilość dni najmu określona została na 27, zaś łączny koszt najmu opiewał na kwotę 2.160 zł. netto tj. 2.656,80 zł. brutto.

dowód: faktura k. 17, 19

W dniu 13 kwietnia 2020 r. poszkodowany K. P. (2) zawarł z powodem PHU (...) z siedzibą w O. umowę przelewu wierzytelności – obejmującą wierzytelności wobec Link 4 z tytułu szkody powstałej w ww. pojeździe S., za którą odpowiedzialność z tytułu OC sprawcy szkody ponosi pozwana, a której elementem jest wynagrodzenie za wynajem auta zastępczego po weryfikacji w kwocie 1217,70 zł., naprawa auta uszkodzonego po weryfikacji w kwocie 1825,32 zł. – przysługującej im w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną,

dowód: umowa cesji k. 13

Powód wezwał pozwanego do zapłaty, który przyznał odszkodowanie jedynie w kwocie 9.830,32 zł., w pozostałym zakresie odmówił wypłaty świadczenia. Pozwana zweryfikowała koszty naprawy o stawki roboczogodziny do stawek 100 zł. netto oraz koszty najmu pojazdu zastępczego do 18 dni najmu ze stawką dobową 79,95 zł. brutto.

bezsporne, ponadto dowód: pismo k. 21-31, faktura k. 60

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w części. Co do zasady stan faktyczny był bezsporny pomiędzy stronami. Powód domagał się od pozwanego kwoty 3.043,02 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował stawkę za roboczogodzinę oraz czas trwania okresu najmu jak i wysokość stawki. Podnosił, że poszkodowany miał ofertę samochodu zastępczego z korzystniejszą, tańszą propozycją najmu.

Bezsporna w sprawie była odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku komunikacyjnego, w którym uszkodzony został pojazd S. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność K. P. (2) oraz K. P. (1). Niewątpliwie zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty wynagrodzenia za naprawę pojazdu jak i czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 par. 2 k.c., pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym. Odpowiedzialność bezpośredniego sprawcy szkody wynika z art. 436 § 2 k.c., natomiast odpowiedzialność pozwanego ma charakter akcesoryjny na podstawie zawartej ze sprawcą zdarzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych (art. 822 § 1 i 4 k.c.). Odpowiedzialność swoją pozwany uznał już w postępowaniu likwidacyjnym, w którym wypłacił poszkodowanym kwotę 9.830,32 zł. tytułem odszkodowania w związku naprawą uszkodzonego samochodu jak i z najmem pojazdu zastępczego.

W ocenie Sądu powód był legitymowany czynnie do wystąpienia z roszczeniem związanym z naprawą i najmem pojazdu zastępczego. Z materiału dowodowego wynika, że w dniu 13 kwietnia 2020 r. K. P. (2) zawarł z powodem PHU (...) z siedzibą w O. umowę cesji wierzytelności zgodnie, którą scedował na niego roszczenia dotyczące odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów związanych z naprawą auta i z korzystania z samochodu zastępczego (dowód: umowa cesji k. 13). Umowa ta nie była kwestionowana przez pozwanego.

Odnośnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód domagał się refundacji kosztów najmu pojazdu według stawki w wysokości 80 zł. netto tj 98,40 zł. złotych brutto za dobę (dowód faktura k. 19).

Niewątpliwie uszkodzony pojazd marki S. (...) nr rej. (...) zaliczany jest do klasy pojazdów B, w związku z powyższym konieczne było ustalanie celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawek stosowanych za najem pojazdu klasą odpowiadającą ww. pojazdowi. W ocenie Sądu wysokość czynszu na którą się powołała strona powodowa nie odbiega od stawek czynszu lokalnego. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że przyjęta stawka najmu pojazdu zastępczego mieści się w granicach stawek konkurencyjnych wypożyczalni w regionie, przy uwzględnieniu okresu najmu.

Z ustnej opinii biegłego sądowego Mirosława Majewskiego wynika, że stawki wynajmu samochodu zastępczego klasy przedmiotowego pojazdu, klasy B mieszczą się w przedziale od 80-100 zł. netto. Podkreślić należy, że biegły pierwotnie w swojej opinii wskazał, że przedmiotowy pojazd klasyfikuje się do klasy C, jednakże w ustnej opinii przyznał rację stronie pozwanej, że jest to klasa B, pomimo to nie zmienił opinii co do wysokości stawki najmu pojazdu (por. protokół k. 200 00:08:26). Strony nie zakwestionowały ustaleń biegłego w tym zakresie. Podkreślić należy, że strona pozwana nie wykazała, aby wysyłała poszkodowanym informację dotyczącą możliwości najęcia pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z pozwanym wraz z informacją o stawkach najmu pojazdu zastępczego oraz wysokości stawek do których pozwany refunduje stawki najmu w przypadku najmu pojazdu zastępczego od podmiotu zewnętrznego. Poszkodowani zarówno K. P. (1) jak i K. P. (3) zaprzeczyli aby takie informacje otrzymali

(dowód: zeznania świadków: K. P. (1) k. 120v, 00:08:55, K. P. (2) k. 121, 00:18:41). Brak innych dowodów w tym zakresie.

Z opinii biegłego wynika, że ustalona przez powoda stawka najmu za pojazd zastępczy klasy B mieści się w przedziale od 80 do 100 zł. netto. Powyższe zaś pozwala na przyjęcie, że stawka, według której powód domaga się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie, tj. w kwocie 80 zł netto, nie jest stawką zawyżoną, a jednocześnie pozwany nie przedstawił żadnych argumentów przemawiających za zastosowaniem w sprawie stawki przyjętej przez siebie w kwocie 79,95 złotych brutto. Podkreślić należy, że pozwany nie wykazał aby w trakcie likwidacji szkody proponował poszkodowanemu najmem pojazdu zastępczego na korzystnych warunkach. W związku z powyższym w ocenie Sądu opinia dotycząca ustalenia stawek najmu samochodu zastępczego jest wiarygodna i wartości wskazane przez powoda są stawkami zasadnymi. Pozwany nie przedstawił dowodów podważających, że ww. stawki wskazane przez powoda, są stawkami zawyżonymi co do ofert innych firm.

W związku z powyższym Sąd, dokonując rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ustalił, że stawka za dobę najmu pojazdu zastępczego, której domaga się powód, tj. w kwocie 98,40 złotych brutto, nie jest stawką zawyżoną.

Sporny był również między stronami czas trwania najmu pojazdu zastępczego. Wskazać należy, że w swojej opinii biegły Mirosław Majewski określił że czas konieczny do naprawy przedmiotowego pojazdu wynosił 27 dni. Stanowisko to podważał pozwany. Według biegłego możliwy jest wydłużony czas oczekiwania na części, (dowód opinia biegłego k. 201, 00:15:05). W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wiarygodna i brak jest podstaw aby ją kwestionować. Jednak Sąd przyznał rację stronie pozwanej, że to powód powinien wykazać okoliczności, że w danym przypadku czas oczekiwania na sprowadzenie części był wydłużony. Strona powodowa pomimo, że ubezpieczyciel kwestionował czas trwania oczekiwania sprowadzenia części, nie wykazał w jakikolwiek sposób, że części konieczne do naprawy przedmiotowego samochodu miały wydłużony czas sprowadzenia. W związku z powyższym Sąd uwzględnił stanowisko strony pozwanej i uznał, że czas oczekiwania na części z 7 dni powinien być skrócony do 2 dni. Sąd podzielił również stanowisko strony pozwanej w zakresie braku zasadności obciążenia go dodatkowymi dniami najmu od 29 lutego do dnia 2 marca, gdzie powód wiedział, że w tych dniach nie będą dokonywane czynności, albowiem są to dni wolne. Nie wykazał, że konieczne było przyjęcie samochodu do warsztatu w sobotę, gdzie nie dokonywano żadnych prac, a nie w poniedziałek rano. W związku z powyższym, w ocenie Sądu najem pojazdu powinien trwać 20 dni. Stanowisko to nie wpływa na ocenę opinii biegłego, według którego konieczny czas najmu to 27 dni, albowiem to powód powinien wykazać okoliczności, które miałyby wpływ na okoliczności ustalone przez biegłego.

Kwestią sporną była również wysokość kosztów związanych z naprawą uszkodzonego pojazdu, albowiem pozwany zweryfikował wysokość stawki za rbg prac blacharskich i lakierniczych z kwoty 140 zł. netto za godzinę do kwoty 100 zł. netto za godzinę. Sąd ustalając koszty naprawy pojazdu oparł się na opinii biegłego Mirosława Majewskiego, który w swojej opinii wykazał, że koszt naprawy bez vat to kwota 8.348,17 zł., natomiast z vat 10.268,25 zł. W związku z powyższym przyznał rację stronie powodowej i wskazał, że dochodzona kwota z faktury vat nr 530/2020 jest w pełni zasadna. Podkreślał, że zakład powoda jest o wysokim standardzie usprzętowania technicznego, wyposażony w komorę lakierniczą oraz ramę do napraw na poziomie napraw zbliżonym do naprawy w serwisach i mógł zastosować stawki za prace blacharko/lakiernicze 140 zł./rbg netto oraz prace lakiernicze 140 zł./rbg netto (dowód opinia pisemna i ustana biegłego M. Majewskiego k. 137-159 i k 201). Podkreślić należy, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów przeciwnych podważających opinie biegłego, która w ocenie Sądu jest rzetelna, wiarygodna.

Sąd podzielił jednak stanowisko strony pozwanej w zakresie braku podstaw do obciążenia go kosztami w wysokości 280 zł tytułem obsługi biurowej szkody, kwotą 70 zł tytułem mycia i sprzątnięcia pojazdu po naprawie oraz kwotą 42 zł. tytułem jazdy próbnej. W ocenie Sądu koszty mycia pojazdu, jeżeli już takie zostały poniesione w związku z dokonywaną naprawą to powinny zawierać się w stawce za roboczogodzinę prac warsztatu naprawczego, nie powinny być osobno fakturowane. Są to czynności ściśle związane z poszczególnymi pracami, jak wskazał biegły do przygotowania pojazdu do poszczególnych prac. Sąd nie podzielił przy tym argumentu biegłego, iż mycie pojazdu zarówno przed wykonaniem jak i po wykonaniu naprawy świadczy o wysokim standardzie usług. Podkreślić należy, że te elementy zostały uwzględnione już przy ustalaniu wysokości stawki roboczogodziny. Zdaniem Sądu usługa ta

jest elementem wynikającym wyłącznie z autoryzacji dokonanej przez producenta marki pojazdu, nie jest związana z zakresem szkody i faktu jej zaistnienia oraz wynika jedynie ze sposobu i wymogów pracy przy urządzeniach lakierowych. Podobnie Sąd nie uwzględnił kosztów związanych z jazdą próbną. Porównując stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych w warsztatach, które posiadają autoryzację, certyfikację i przestrzegają wszystkich procedur, w tym właściwego przygotowania pojazdu do lakierowania oraz właściwego przygotowania pojazdu do wydania klientowi w celu sprawdzenia rękojmi prawidłowej naprawy, to przyjmuje się, że stawki te w autoryzowanych stacjach naprawy pojazdów są wyższe z uwagi na fakt, iż posiadają takie usługi w standardzie. W ocenie Sądu zatem w stawce za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych zawiera się również szereg czynności około naprawczych niezwiązanych ściśle ze zdarzeniem szkodzącym, a więc w wartości tej ukryte są też koszty mycia pojazdu, czy jazdy próbnej. Sąd nie uwzględnił również kosztów związanych z obsługą biurową szkody, w pełni zgadzając się ze stanowiskiem pozwanego, że powód nie uzasadnił, jakie dokładnie, specjalistyczne czynności wymagały reakcji podmiotu trzeciego, jakim jest powód, a nie mogły być realizowane przez samego poszkodowanego. Zgodzić się należy, że postępowanie likwidacyjne nie wymagało ani żadnej specjalistycznej wiedzy ani ponadprzeciętnych działań powoda, z którymi nie poradziłaby sobie sam poszkodowany.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu rzeczywista szkoda poniesiona przez poszkodowanych w wyniku przedmiotowego zdarzenia, w związku z najmem pojazdu zastępczego wynosi 1968 zł. (faktura nr 531/19) oraz 9.824,54 zł. (faktura 530/2020), albowiem pozwany (...) SA w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (20 dni) oraz stawki w kwocie 98,40 złotych brutto oraz należności wynikających z faktury nr 530/2020 bez uwzględnienia kosztów za mycie, obsługę biurową oraz jazdę próbną. Mając na uwadze wysokość odszkodowania uznaną przez ubezpieczyciela i wypłaconą tj. kwotę 9.830,32 zł, zasądzić należało dalszą kwotę niezbędną do pokrycia całości wyrządzonej szkody tj. 1962,22 zł, co łącznie odzwierciedla wysokość rzeczywistej szkody poniesionej przez poszkodowanych.

O odsetkach orzeczono mając na uwadze treść przepisów art. 481 k.c., art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. W pozostałym zakresie roszczenia powoda oddalono jako nieuzasadnione.

Orzeczenie o kosztach w pkt 3 sentencji wyroku – opiera się na przepisie art. 100 k.p.c., a także na § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Uwzględniono przy tym, że powód wygrał w części tj w 64 %, a poniósł jego koszty procesu wyniosły 1117 zł, na którą składają się: koszty opłaty sądowej od pozwu w wysokości 200 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1800 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł

Nadmienić należy, że pozwany poniósł koszty procesu w zakresie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, a także uiścił zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w wysokości 1000 zł.

Biorąc pod uwagę, że powód wygrał w 64%, a pozwany w 36% to należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda 24,76 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 3 wyroku).